

Sygn. akt VIII U 365/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy L. L. (1) (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. L. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 stycznia 2017 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. L. (1) prawo do emerytury od 1 listopada 2016 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygnatura VIII U 365/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 stycznia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. L. (1) (L.) prawa do emerytury, ponieważ udowodnił 26 lat 1 miesiąc i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 1 stycznia 1999 roku, w tym 14 lat 9 miesięcy i 24 dni pracy w szczególnych warunkach .

Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia od 8 stycznia 1979 roku do 14 listopada 1991 roku oraz od 15 listopada 1991 roku do 31 października 1993 roku . Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 1 września 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku w Przedsiębiorstwie (...) w K. baza w S.. Nie może przedłożyć świadectwa pracy szczególnych warunkach, ponieważ zakład pracy nie istnieje.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Przytoczył treść art.184 ust. 1,2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego

dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Podniósł, że organ rentowy nie dysponuje świadectwem pracy w szczególnych warunkach z którego wynikałoby, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał taką pracę w (...) w K. w okresie od 1 września 1972 roku do 31 grudnia 1978 roku. Ubezpieczony był zatrudniony w tym zakładzie ale do dnia 30 czerwca 1975 roku jako uczeń, a od 1 lipca 1975 roku do 31 grudnia 1978 roku jako mechanik napraw pojazdów samochodowych .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

L. L. (1) urodził się (...). W listopadzie 2016 roku złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 24 listopada 2016 roku odmówiono prawa do wnioskowanego świadczenia, ponieważ ubezpieczony nie udowodnił wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego do dnia 1 stycznia 1999 roku ani wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. W dniu 21 grudnia 2016 roku ubezpieczony wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy, ponieważ nie może przedłożyć indywidualnej umowy o naukę zawodu . Załączył legitymację ubezpieczeniową, z której wynika ,że był zatrudniony jako uczeń . Nadto okoliczność ta wynika ze świadectwa pracy.

W następstwie złożonego pisma ,które de facto stanowiło odwołanie od decyzji z dnia 24 z listopada 2016, roku organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony posiada 26 lat 1 miesiąc i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Zwiększeniu również uległ okres pracy w szczególnych warunkach do 14 lat 9 miesięcy i 24 dni. W aktach organu rentowego znajduje się świadectwo pracy, z którego wynika, że ubezpieczony w okresie od 1 września 1972 roku do 30 czerwca 1975 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) jako uczeń, a jako mechanik napraw pojazdów samochodowych od 1 lipca 1975 roku do 31 grudnia 1978 roku . Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane ,a przesyłki sądowe w kierowane na adres sp. z o.o. (...) w K. wróciły z adnotacją „nie zastano”. Również wezwanie o nadesłanie akt osobowych kierowane do prezesa spółki pozostało bez odpowiedzi.

Przesłuchani w sprawie świadkowie J. D. i B. R. potwierdzili, że w spornym okresie to jest od 1975 do 1978 roku ubezpieczony jako pracownik T. pracował na stanowisku mechanika samochodowego w kanałach. W latach 70-tych w przedsiębiorstwie były wyłącznie samochody ciężarowe powyżej 3,5tony, przy których naprawy wykonuje się prawie wyłącznie w kanałach. Samochody pracowały w ciężkich warunkach m.in. przy wywożeniu szlamu z Huty (...) i ziemi z wykopów .Silniki naprawiane były przez inne zakłady, a mechanicy T. zajmowali się bieżącymi naprawami samochodów. Ubezpieczony zeznał, że jako mechanik samochodów ciężarowych pracował wyłącznie w kanale. Z tytułu pracy w szczególnych warunkach otrzymywał mleko. Wszystkie osady na samochodach były toksyczne z uwagi na to, że głównie wywodziły materiały terenu Huty (...). Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony potwierdził że poszukiwał dokumentów związanych ze swoim zatrudnieniem, ale w siedzibie nic nie istnieje, a P. R. - prezes spółki T. -nie jest mu znany i nigdy nie miał kontakty z tą osobą.

Sąd uznał sprawy za wyjaśnioną na podstawie przeprowadzonych dowodów w sprawie. Powyższym dowodom dał wiarę .

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art. 27 ust. 1 pkt 2 ustanawia okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn.

Na podstawie art. 32 ust. 4 wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisami dotychczasowymi, do których odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Stosownie do treści § 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, Rozporządzenie zawiera w wykazie A dział XIV pkt 16 - prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej wskazując, że nie osiągnął wieku emerytalnego oraz nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w dniu 7 kwietnia 2016 roku osiągnął wiek emerytalny 60 lat wymagany do uzyskania emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego organ rentowy uznał, iż ubezpieczony nie legitymuje się wymagany do uzyskania wcześniejszej emerytury 15 - letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Na pewno nie można zaliczyć do takiej pracy okresu pracy w trakcie nauki w szkole zawodowej, bowiem praca taka nie była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w okresach od 1 lipca 1975 roku do 31 grudnia 1978 roku wykonywał pracę mechanika samochodowego pracując w kanale. Załącznik do rozporządzenia z 7 lutego 1983 roku nie wymienia stanowiska mechanika, ale jedynie pracę w kanale przy naprawie pojazdów. Jest to znacznie mniejszy zakres prac, od prac wykonywanych przez mechaników samochodowych. Pracę wykonywaną przez odwołującego należy uznać za wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Do uznania pracy mechanika samochodowego wykonywanej w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych za pracę w szczególnych warunkach wymagane jest, aby była ona w całości wykonywana w kanale remontowym. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony pracował wyłącznie przy naprawie samochodów ciężarowych w kanałach w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 lipca 1975 roku przez okres 3 lat i 6 miesięcy. Do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku konieczne było wykazanie, że L. L. (1) pracował w szczególnych warunkach przez okres 2 miesięcy i 6 dni. Zdaniem Sądu sporna okoliczność została wyjaśniona w sposób nie budzący wątpliwości.

Została więc spełniona przesłanka z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagająca wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku pracy.

W związku z powyższym, odwołanie należało uwzględnić. Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Prawo do emerytury przyznano od miesiąca, w którym został złożony wniosek – to jest od listopada 2016 roku . Pismo z dnia 21 grudnia 2016 roku nie stanowiło nowego wniosku o prawo do świadczenie, lecz jego uzupełnienie, a decyzja z dnia 24 listopada 2016 roku nie uprawomocniła się . Została zmieniona przez decyzją z dnia 23 stycznia 2017 roku .

(-) SSO Teresa Kalinka